

Bilag 2.

„Direktøren for Vandbygningsselskabet.

København, den 28de September 1891.

Herved 3 Bilag og 4 Planer.

Idet jeg herved har den Ære at tilbagesende det fra det høje Ministerium under 5te ds. modtagne Andragende, hvormed Bestyrelsen for Hundested Baadehavn fremsender et af Ingeniør Zahrtmann udarbejdet Forflag til en Forbedring af Forholdene ved den nævnte Baadehavn, skal jeg med Hensyn til dette sidste erbødigt tillade mig at ytre følgende:

Efter at have fremhævet de tre Hovedmangler, der fløbe ved Hundested Havn, nemlig:

- 1) at Havnen er tilsandet,
- 2) at dens Moser ere utætte, og
- 3) at Havnen, naar den ikke er tilsandet, maa være altfor urolig at ligge i, gaar Ingeniør Zahrtmann over til at angive, ved hvilke Foranstaltninger disse Mangler efter hans Formening ville rettes.

Den første Mangel, at Havnen tilsandet, vil Ingeniør Zahrtmann afhjælpe ved at staffe Strømmen frit Løb imellem Havnen og Kysten, og dette vil man efter hans Formening opnaa, naar den Stændæmning, der fører ud til Havnen, omdannes til en aaben Bælebro, idet de aflejrede Sandmasser da ville blive fjernede af Strøm og Bølgeslag. Denne sidste Paastand er imidlertid fuldstændig uholdbar, og den korte Motivering, som han giver den, lider ogsaa af Urigtighed og Modsigelse; af Urigtighed, naar han formener, at den stadige Tilførsel af Sand skulde ophøre, thi da denne Tilførsel hverken er foranlediget af eller afhængig af Stændæmningen, kan den heller ikke ophøre, fordi disse Sten fjernes, og af Modsigelse, naar han siger, at Kyststrømmen da hverken vil standses i sin Fart eller tvinges ud af sin Retning (medens dog de til begge Sider af Stændæmningen i vid Udstrækning aflejrede store Sandmasser ville forhindre Strømmens Løb mellem Havnen og Land) og derefter, at disse Sandmasser eller, som Ingeniør Zahrtmann udtrykker det, Bankerne, som have dannet sig ved Broen, først efterhaanden ville formindskes, idet Strøm og Bølgeslag bortføre dem.

Da det Zahrtmannske Forflag til en Forbedring af Forholdene ved Hundested Havn staar og falder med hans Forflag til en Afhjælpning af den stedfindende Tilfætning af Havnen, vil det være nødvendigt nærmere at undersøge, hvorvidt der vil være nogen Mulighed for, at Jernelsen alene af den Stændæmning, der fører fra Land af ud til Havnen og Anbringelsen af en aaben Bælebro i Stedet for denne, igen vil kunne hidføre de Tilstande, der med Hensyn til Dybdeforholdene fandtes paa det paagældende Sted, forinden Dæmningen og Havnen blev bygget. — Det skal da først bemærkes, at den Materialvandring, der foregaar langs Kyster, der bestaa af Sand, hovedsagelig skyldes den Virkning, som Bølgerne udøve, naar de træffe Kysten under en skraa Retning, idet Sandpartiklerne af den fremadstridende og den tilbagerullende Bølge føres under zigzafformig Bevægelse langs med Kysten. Materialvandringens Retning er derfor i Reglen ogsaa afhængig af den Retning, hvorfra de stærkeste Vinde blæse. Standses det vandrende Materiale i sin fremadstridende Bevægelse f. Eks. ved et frembygget Værk, aflejrer det sig imod dette, indtil Kystlinien ved denne Aflejring er rykket ud til Enden af Værket, og Bevægelsen foregaar da igen uhindret uden om dette. Da denne Aflejring er til stor Ulempe, ja endog ødelæggende for et Havne- eller Broanlæg, ved hvilket der